

บทที่ 3

พื้นที่ศึกษา

ในบทนี้จะกล่าวถึง ประวัติความเป็นมา สภาพทั่วไป การคมนาคม สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม ศักยภาพของเขตลาดกระบัง ดังนี้

ประวัติความเป็นมา

เขตลาดกระบัง (หรืออำเภอลาดกระบัง แต่เดิม) ยังไม่มีหลักฐานแน่นอนที่ระบุถึงความเป็นมาของความหมายคำว่า “ลาดกระบัง” อาศัยคำบอกเล่าต่อ ๆ กันมาของประชาชนในพื้นที่ มีรายละเอียดดังนี้

สันนิษฐานตามความหมายของ คำว่า “ลาด” ตามพจนานุกรมได้อธิบายว่า หมายถึง การปูแผ่ออกไป แผ่แบนออกไปและต่ำลงมาทีละน้อย ถ้าพิจารณาภูมิประเทศของเขตนี้แล้ว เห็นได้ว่าการนำคำว่า “ลาด” มาเป็นชื่อจะอธิบายให้เห็นถึงลักษณะสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ เพราะสภาพทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มขนาดใหญ่ เป็นทุ่งนาและพื้นที่เกษตรกรรม มีอาณาเขตติดต่อกับเขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตสะพานสูงและเขตประเวศ เมื่อลักษณะพื้นที่เป็นเช่นนี้ชาวบ้านจึงใช้คำว่า “ลาด” นำหน้าชื่อ เช่นพื้นที่บริเวณอื่น ๆ ที่มีลักษณะพื้นที่เป็นในแบบเดียวกัน ก็มักใช้คำว่า “ลาด” เรียกนำหน้าชื่อพื้นที่เช่นกัน เช่น ลาดหลุมแก้ว ลาดบัวขาว ลาดพร้าว ลาดยาว เป็นต้น ส่วนคำว่า “กระบัง” นั้นเป็นชื่อเครื่องจับสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง ชาวบ้านแถบนี้นิยมใช้กระบังในการจับปลา จึงเรียกที่ราบลุ่มที่มีการจับปลาด้วยเครื่องมือนี้ว่า “ลาดกระบัง”

สันนิษฐานชื่อตามตำนานเก่า จากคำบอกเล่าต่อกันมาของประชาชนในพื้นที่ กล่าวว่า เดิมบริเวณท้องที่นี้เป็นป่ากร้างพื้นที่เป็นเชิงลาด เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า โดยเฉพาะฝูงช้างป่าซึ่งเดินผ่านไปมาจนทำให้พื้นที่หลายแห่งพังทลาย ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่นี้ว่า “ลาดพัง” ต่อมาจึงเพี้ยนไปเป็น “ลาดกระบัง” เป็นตำบลหนึ่งอยู่ในท้องที่อำเภอแสนแสบ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงได้เปลี่ยนชื่อจาก “อำเภอแสนแสบ” เป็น “อำเภอลาดกระบัง” ตามชื่อตำบลนั้น

“อำเภอลาดกระบัง” ระยะแรกเดิมชื่อว่าอำเภอแสนแสบ ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลลาดกระบัง ในปัจจุบัน โดยอยู่ในความปกครองของจังหวัดมีนบุรี ในพ.ศ. 2468 ถึงพ.ศ. 2469 พลเอกสมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอกรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยได้เสด็จมาตรวจราชการ ณ กิ่งอำเภอแสนแสบ ตั้งอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ เห็นได้ว่า ชื่ออำเภอแสนแสบไม่ตรง